

PRITVOR IZBEGLICA I TRAŽILACA AZILA

Izvršni komitet je,

Podsećajući na član 31. Konvencije iz 1951. godine o statusu izbeglica.

Podsećajući dalje na svoj Zaključak br. 22 (XXXII) o postupanju sa licima koja traže azil u situacijama masovnog priliva, kao i na Zaključak br. 7 (XXVIII), stav (e), o pitanju policijskog pritvora ili pritvora u vezi sa proterivanjem izbeglica koje su legalno u zemlji, i Zaključak br. 8 (XXVIII), stav (e), o utvrđivanju izbegličkog statusa.

Konstatujući da izraz „izbeglica“ u ovim zaključcima ima isto značenje kao i u Konvenciji iz 1951. godine i Protokolu iz 1967. godine o statusu izbeglica, i da je bez štete po šire definicije koje se primenjuju u različitim regionima.

(a) Konstatovao sa dubokom zabrinutošću da je veliki broj izbeglica i lica koja traže azil u različitim delovima sveta trenutno podvrgnut pritvoru ili sličnim restriktivnim merama zbog svog ilegalnog ulaska ili boravka u potrazi za azilom, u očekivanju razrešenja svoje situacije;

(b) Izrazio mišljenje da, s obzirom na patnju koju povlači, pritvor obično treba izbeći. Ako je neophodno, pritvoru se može pribеći samo iz razloga propisanih zakonom da bi se utvrdio identitet; da bi se utvrdili elementi na kojima se zasniva zahtev za davanje izbegličkog statusa ili azila; da bi se rešavali slučajevi u kojima su izbeglice ili lica koja traže azil uništili svoje putne i/ili lične isprave ili su koristili lažne isprave da bi naveli na pogrešan put vlasti države u kojoj imaju nameru da traže azil; ili da bi zaštitili nacionalnu bezbednost ili javni red;

(c) Uvideo značaj pravičnih i brzih postupaka za utvrđivanje izbegličkog statusa ili davanje azila za zaštitu izbeglica i tražilaca azila od neopravdanog ili nepropisno produženog pritvora;

(d) Naglasio važnost za nacionalno zakonodavstvo i/ili administrativnu praksu toga da se napravi neophodna razlika između situacije izbeglica i osoba koje traže azil i situacije drugih stranaca;

(e) Preporučio da mere pritvora preduzete u odnosu na izbeglice i lica koja traže azil, podležu sudskom ili administrativnom preispitivanju;

(f) Naglasio da uslovi pritvora izbeglica i osoba koje traže azil moraju da budu humani. Izbeglice i lica koja traže azil naročito neće biti, kad god je to moguće, smešteni sa osobama pritvorenim kao obični kriminalci, i neće biti locirani u područje gde je njihova fizička sigurnost u opasnosti;

(g) Preporučio da se izbeglicama i tražiocima azila koji su pritvoreni pruži mogućnost da stupe u kontakt sa kancelarijom Visokog komesarijata Ujedinjenih nacija za izbeglice ili, u slučaju nepostojanja takve kancelarije, nekom nacionalnom agencijom za pomoć izbeglicama;

(h) Još jednom potvrdio da izbeglice i lica koja traže azil imaju obaveze prema zemlji u kojoj se nalaze, koje zahtevaju posebno da se poštuju njeni zakoni i propisi, kao i mere koje se preduzimaju za održavanje javnog reda;

(i) Još jednom potvrdio suštinsku važnost poštovanja načela *non-refoulement* i u ovom kontekstu podsetio na relevantnost Zaključka br. 6 (XXVIII).